

- מעכו"ם, כי כולו ח"י דכתיב [שמות א, יט] כי חיות הנה, ובעת מיתתו הוא כבד יותר מעכו"ם, דכתי' [בראשית כה, ח] ויגוע וימת. **סוד מישרים.**
32. כי יחטאו לך, כי אין אדם אשר לא יחטא, ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל ארץ האויב, רחוקה או קרובה [ח, מז]. אשר לא יחטא – בקרי, וחייב גלות קרובה מארצו; או בהוצאת זרע לבטלה במזיד ח"ו ונתחייב גלות רחוקה מארצו ביד האויב וישוב תקבלו, ובוודאי שתשמע אתה¹¹⁶, שנאמר "ושמעת" ולא "ותשמע". **סוד מישרים.**
33. חטאנו והעוינו רשענו [ח, ז]. חטאנו, ולא אמר "עם אבותינו", כי בימיו לא היה גלגול נשמות, שנאמר איש תחת גפנו וגו'¹¹⁷. ועוד, לרמז שיעיל להם הקב"ה בימי אחשוורוש בארץ אויביהם לכשיאמרו חטאנו והעוינו רשענו – ר"ת חו"ר כרפס, לשון כפרת עון. **סוד מישרים.**
34. ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל [ח, נו]. מנוחה לנשמה בגן עדן שלא יתגלגלו עוד בגופות אחרים בימיו של שלמה. **סוד מישרים.**
35. והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה [י, יג]. כל חפצה, בא עליה ונולד ממנה נבוכנצר והחריב הבית שעמד ת"י שנים בחלק כל י"ב שבטים. כהאר"י ז"ל¹¹⁸. א"ת כ"ל חפצ"ה גי' הנבוכדנצר בנה. **סוד מישרים.**
- 116 ראה עוד על עיון הוצאת שו"ל ותשובתו, להלן פסקאות 46, 69, 75, 104, 111.
- 117 להמצאה זו, כי בימיו של שלמה לא היו נשמות מגולגלות, לא מצאתי זכר בשום מקור מוסמך. ונראה שדברי דלוגאטש אלו הם המקור להנחת היסוד המוזכרת בספרי האחרונים שבימי שלמה היו כל הנשמות חדשות. ראה לדוגמה בספר "ישמח משה" לר' משה טייטלבוים, פרשת וירא, על הפסוק "ויקח חמאה וחלב" בשם רבו "החווה מלובלין": "שאלני מורי הצדיק וק' מהר"י מלובלין וזה"ה מ"ט לא נז' בתוה"ק בסעודת המלאכים דגים... והשבתי לפי שעיקר הסעודה להעלות ניצוצות ולתקן גלגולי... ואמר שמשום זה לא נזכר ג"כ בסעודת שלמה דגים, לפי שאז היתה סיהרא במילואה ו"איש תחת גפנו" היינו שהי' הכל נשמות חדשות".
- 118 המקור לכך אינו בכתבי האר"י אלא בספר "גלגולי נשמות" [פראג תמ"ח, ערך נבוכדנצר] מבית מדרשו של ר' ישראל סרוק. ומשם הובא בספר "עשרה מאמרות" [יניציאה שנ"ו, חלק שני, סימן כג, נו ע"ב], וכן ב"ליקוטים" שבסוף "ספר הגלגולים" [פפד"מ תמ"ד, לו ע"ב]. המקור הראשון בספרותנו המזכיר את נשואי שלמה עם מלכת שבא, וכן שמוזווג זה נולד נבוכדנצר, הוא בחיבור המוזיק "אלפא ביתא דבן סירא" (אוצר מדרשים, איינושטיין, חלק א, עמ' 46). דבריו בעניין צוטטו לראשונה בפירושו ר' יוסף קרא על אתר (מהדו' מוסד

36. וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה, ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה, ויאמר אני [יג, יד]. יושב, ישב כתיב, שהיה עוסק בשי"ב מיני כשפים בבית אל וידע היכן הלך הנביא האמת, ואעפ"כ מסופק היה ושאלו כשמצאו תחת האלה. סוד מישרים.
37. ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל [יד, יט]. דברי הימים נגנזו ע"י אליהו, ועתיד יראה בהם לחשוב משפחות¹¹⁹. סוד מישרים.
38. והערבים מביאים לו לחם ובשר [יו, ו]. ומאותה שעה נתתקנו מה שקלקל העורב בתיבה של נח לשמש בעת צרה ונלקה בפיו, לכך הביאו בפיהם הלחם והבשר ברגליהם, ומאותו יום והלא' משמשים כדרך כל העופות. הג"ה דר"ע.
39. ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים, ויאמר שנו וישנו, ויאמר שלשו וישלשו [יח, לד]. שנו וגו' שלשו לבד לא נאמר, מכאן תשובה לאותן [=הנוצרים] שאומרי' שלשה מנהיגים בעול¹²⁰. עמק השם.
40. ויד ה' היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה [יח, מז]. עד באכה, שם ירדה לו לאחאב בכייה על דרך¹²¹ נבות הזרעאלי. הג"ה דר"ע.
41. ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשה לנביא תחתיו [יט, טז]. מאבל מחולה, בבית האבל היו עושים שם בעיר הזאת מחול, להראות שמקבלים גזירות הקב"ה באהבה. הג"ה דר"ע.
42. ויען אחד מעבדיו ויאמר, ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה [בז, יג]. חמשה נשארו ולקחו מאותן חמשה שני רכב ונשארו שלשה, שנים למרכבת המלך ואחד לרוכב לפניו, וסרסו ודרשו: ויקחו נא מן חמשה הסוסים. ומרדכי אף הוא עשה כן, שהיו לו שני סוסים במרכבתו, שנאמר בו "משנה", כמו שנאמר ביוסף "במרכבת המשנה", ואחד היה רוכב לפניו, שנאמר "ופרשת גדולת מרדכי" – לשון פרשים, שלא כדת התורה דכתיב לא ירבה לו

הרב קוק, ירושלים תשל"ג, עמ' קלא–קלב), בנוסח זה: "ומלכת שבא, כתוב בספר בן סירה שהיא היתה אמו של נבוכדנצר ונולדה מבני הפלגשים אשר לאברהם... והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה, שניזקק לה...".

119 ראה: מסכת עדיות, פרק ח, משנה ז; בבלי, קידושין ע"א, וברש"י.

120 השווה פסקה 163.

121 צ"ל: על דבר.